

ЕВАНГЕЛСКО ПЕРИОДИЧЕСКО СПИСАНИЕ

БРОЙ 7.

ЦАРИГРАДЪ.

МАИЯ, 1865.

ЛУКАВСТВО, ДОБРОТА И ГЛУПОСТЪ.

Добрий-тъ, или почтенный-тъ чело-вѣкъ е искрененъ и откровенъ, ненави-ди лицемеріе-то, опознава право-то, отдава на задъ ако има нѣщо на залогъ у него, макаръ и да има никакво дока-зателство че е у него, изпълня свои-тъ обязанности като дължност, никого не измамва, не издава нѣщо тайно ако му е съобщено, прѣдпочита общественъ-тъ почетъ повече отъ богатство-то; но като ся случи нужда жертвува и самъ-тъ ся живоль за съвѣтъ-тъ си. Най послѣ, кол-кото за дѣца-та си, никое друго наслѣ-діе нѣма по драгоцѣнно отъ добро-то мѣние на съграждани-тъ му що ще иматъ за него. За туй и найвече за него ся ста-рае да го придобие спорѣдъ Соломона: "Придобый добро иже повече отъ много богатство." Такъвизи сѣ были имена-та на откопани-тъ оуби славны мъжѣ въ Гръцкы-тъ исторіи, каквото на Аристида, на Фокиа на Епаминонда и др. и на толкови други въ новы-тъ врѣмена, как-вото на Г. Вашингтона и др. къмъ които любовь-та и почетъ-та е была слѣд-ствие или плодъ на добры и общепол-езны дѣла. Темистоклъ, ако и изгоненъ отъ отечество-то си, но като добръ и че-стенъ гражданинъ никакъ не склоня да по-вреди отечество-то си чрѣзъ Персы-тъ.

Но за жалость рѣдки сѣ и твърды мал-ко ся намирватъ истинно почтени чело-вѣци! Тойзи, гледанъ, прѣдлага ти разнѣ-нж, отъ който ся надѣе полжъ и ся общава много за да искабоса другий-тъ, онези обезчестя пріятель-тъ си и сродникъ-тъ си, който го е пріель у доль-тъ си. Младъ развратенъ и задлъжнѣлъ ся оже-ня за момъ която е наслѣдница, невина или безумна, а поубога и за старъ нѣ-кожъ по богатъ, безъ да има ни най-малкъ наклонность къмъ нежъ, а само за пары-тъ ѝ! И горка-та изльстена отъ не-говы-тъ лъжливы закльванія, става подиръ малко жертва на прѣзрѣніе-то му, и най-подиръ той съвѣтъ ѝхъ науца. Но такъвъ единъ гледанъ го че съ голѣмъ безочли-вость иска да го явять като благороденъ и драголюбенъ, когато дѣйствително той не е освѣтъ лицемеръ, коваренъ и непо-чтенъ. Истиннопочтенный и доблестному-древный челоуѣкъ никога не гледа само на вещественны интересы.

Прѣкрасный Юсифъ можаше да послуша Пентефривъ-тъ женъ, като нѣмаше ни-какъвъ страхъ че ще го прѣдаде, а на-противъ му ся давахъ много надежды на добрини за напрѣдъ. Но като цѣломудренъ, добръ и честенъ, прѣдпочете да прѣтър-пи слѣдствия-та на клеветъ-тъ повече, а не да прѣтърпи свои-тъ обязанности.

Французскый-тъ военачалникъ Тиррешій

като воюваше въ Германіѣ, дойдохъ до него посланици отъ нѣкой си градъ, та му ся моляхъ и му прѣдлагахъ едно голѣмо количество пари за да не прѣкара войскъ-тъ си прѣзъ тѣхны-тъ мѣста. Но той като истиннолюбивъ и честенъ не прие предложение-тъ нѣтъ, и отговори че нищо таквозь намѣреніе е инакъ да мине прѣзъ оуѣзи страны.

Обычашъ ли наистинѣ честь-тъ на имене-то си? Напусни измамъ-тъ, неправдъ-тъ и діаволуванія-та въ работы-тъ и въ сношенія-та си. Защото, който лукавиува безъ друго излага себе си въ опасность и прѣтерпява мъченіе въ тойзи свѣтъ или въ бѣднѣщій.

Но нека кажемъ че и прѣмногото добротѣ искарева поуѣбога челоуѣка до глупость. И тойзи който страда отъ това, всички могатъ да го онеправдаватъ и да го повреждатъ, а още по лошо-то че му ся присмиватъ и на думы-тъ и на дѣлата му; защото вѣрва всяко нѣщо, което чува, или исказва всяко нѣщо което бы было по полезно ако да ся смѣлчане и да останеше да го не знаѣтъ други. Но на дневно-то състояние на общекитіе-то ни твърдѣ рѣдко може да ся намѣри челоуѣкъ който да ся характеризова съ таквызи недостаткы, освѣнъ между просты-тъ селяны и колибары ако ся намѣри нѣкой. Но пакъ, то ся знае че и таквъзъ единъ челоуѣкъ е по прѣдпочтенъ отъ лукавый-тъ, защото не е поне вредителевъ за други-тъ. Освѣнъ това той колкото за себе си и тукашній-тъ животъ прѣмнипува спокойно, или поне съ чистѣ совѣсть, и будущій-тъ очаква благовадеженъ; защото за него и за тавызъ като него е рекъ Господь, «Блажени ехъ нищи-тъ духомъ защото тѣхно е царство небесно» и «Блажени чисти-тъ срдцею, защото тѣ ще видятъ Бога.» (Матѣ. 5)

Лукавый-тъ не казва нищо безъ нѣкое покрито и особенно подразумѣваніе, не прави нищо безъ таинственнѣ нѣкоу и по далечнѣ цѣль. Думы-тъ му сѣ на двѣ страны да ся тълкуватъ, както и работы-тъ му сущителны.

Ако продава, гледа какъ да измами купувачъ-тъ и за цѣнъ-тъ и за стойность-тъ и каквынѣ-тъ на стокъ-тъ. Ако купува, мѣчи ся также да ся ползува само той; много пѣти даже отсрочва на неопрѣдѣленно вѣрме заплащаніе-то на оуѣне-

ніе-то, или иска да плати съ рѣзаны и падены (пкснѣ) пары, още и съ досущѣ кампавы; и кара ся колкото може за да извърши туй което е скроуилъ за лихонѣство. Ако зема на заемъ мысли какъ да направѣ да не си вѣрне заемъ-тъ, или го струва *шкляръ*, или прѣдлага и запи сва срѣщъ дългъ-тъ си лѣжовенъ залогъ (депозито), сирѣчь чуждо притежаніе, или на друго име писано, или скроутомъ прѣписано на женѣ му или на дѣца-та му. Често, таквъзъ загазица (доландараджія) челоуѣкъ залава много работы, туря рѣкѣ ва всякаквы тѣрговцины, и зема все на вѣрѣ каквото ще, тѣй що задѣжнѣва на мнозина помалко; и за да ся *обогати безъ трудъ* съ чужды-тъ пары зема на заемъ отъ мнозина. И когато най послѣ намѣри сгодно вѣрме да му прилѣгне, превзгласѣва ся злодѣжнѣкъ (мохлюзинѣ) и така изѣда на хора-та пары-тъ. Тойзи видѣ на обогатѣваніе който испѣрво не бѣше извѣстенъ на наши-тъ Българи, за жалость отъ скоро вѣрме зѣ да намѣрѣва послѣдователи за срамъ на добро-то име на Българскы-тъ тѣрговцы.

Еврей-тъ прѣди да излѣзатъ пѣз Египетъ заехъ отъ Египтенны-тъ различны сѣдныи, и други драгоцѣнности златны и сребрны, ужъ додѣ идѣтъ до въ пустинѣ-тъ да празнуватъ, а то съ намѣреніе да ги отмѣкнѣтъ и да ги не вѣрнѣтъ. На тѣхъ подражава лукавый-тъ; защото зема на заемъ безъ да има нишога намѣреніе да плати, задѣрѣва чуждо-то право безъ да ся грижи да го отдаде, и найвече когато е чорбаджія или нѣкаквъзъ прѣдставитель и на службѣ че му ся варди хатѣръ да го не запираетъ, тогазы той и не туря на умъ-тъ си че е *дѣженъ* и че трѣба да плати. Честити смѣ че тая зараза не е распространена толкозъ много между нашій-тъ народъ, но зѣхъ да ся появѣватъ нѣкоу и на тойзи нѣтъ и за туй трѣба да прѣдварѣмы изобличающе зло-то прѣди распространіе-то му.

Тежко на тѣзи копто по неопытность-тъ си влѣтѣтъ между таквызи развратны сѣдружества и ся заразѣтъ отъ тѣзи нравственнѣ болѣсть; защото гледамы какъ отъ день на день ся умножаватъ тойзи видѣ пороцы. А честность-та, искренность-та и довѣренность-та ичезнуватъ.

Намѣрѣватъ ся пакъ въ общекитіе-то по нѣкога и таквызъ едни лукавы и злобинѣ

человѣци, които природно строптиви та и безъ никакви цѣль, безъ никакви надеждъ на частенъ интересъ, само отъ зловоліе гледать да повредять други-тъ. Видѣхъ таквызи свраки или усойки които ся въвирать около рѣшотки-тъ на гълъбы-тъ, само и само за да искъзватъ очн-тъ на тѣзи певинны птици.

ГОТОВЪ ЛИ СИ ?

“Какво разумвате съ това питаніе ? може да ны попыта пѣкой. Разумѣвамы, че прѣдъ всякого челоуѣка има едно събытіе, твърдѣ вѣрно и извѣстно колкото за събдваніе-то му, но неизвѣстно колкото за врѣме-то му. По пѣкога ся забавя за десеть, или двадесеть и още повече години ; но пакъ пѣкога долѣтва слѣдъ нѣколко минути. То е едно събытіе твърдѣ важно за всипца ны въобщѣ, и частно за всякого одного, защото скъсва всякъ едикъ природнѣ врѣскѣ, отнема всяко наличіе, открыва всякъ измамъ, и изважда на видѣло всичкый ни характеръ. Това събытіе е СМЪРТЬ-ТА : *готовъ ли си за неѣ ?*

Това питаніе прави ти го Създателъ-тъ ти, и го отправя само въ тойзи животъ чрѣзъ много и различни начини, и особенно чрѣзъ свое-то слово и чрѣзъ разны-тъ случки на животъ-тъ. Всичко въ тойзи животъ выка къмъ тебе : Готовъ ли си ?

Но защо ли отправя това питаніе къмъ мене ? Защото туй нѣщо е твърдѣ серіозно, и лично до тебе ся касае — касае ся до вѣчны-тъ и неоцѣняемы-тъ интересы на душѣ-тъ ти.

Че какво сѣкикъ ще пострадамъ, ако не съмъ готовъ ? Нещастіе твърдѣ голѣмо и не за поправаніе — погыбель-тъ на душѣ-тъ си — злополучіе неизрязвано, неограничено, ужасно, бесконечно на другий-тъ свѣтъ.

И тѣй, сирѣ си, помисли, рѣши ся сега опрѣдѣлительно за будущее-то си щастіе. “Се нынѣ врѣме благоприятно, се день спасенія.” — Утрѣ не знаешъ да ли ще си на тойзи свѣтъ, или въ вѣчностъ-тъ. “Затова бывайте и вы готови ; Защото въ който часъ и не мыслите нѣда Сынъ челоуѣческый” (Мате, 24; 44.)

ПИСМА ЗА МАЙКЫ.

ПИСМО ШЕСТО.

Длъжности на майкѣ-тъ во врѣме-то когато е неприазнѣ. — Грѣиси и попеченія слѣдъ ражданіе-то на чадо-то ѣ. — Заплата за тѣхъ.

Знайво е че повече тѣлесно-то собственосложеніе на чада-та (както и умственны-тъ силы) зависять много отъ собственосложеніе то на родители-тъ. Папстинѣ твърдѣ рѣдко виждамы отъ болничавы родители здравы чада ; а здрави-тъ въобщѣ иматъ благодареніе да гледать чада-та си че ся наслаждаватъ на съвршеннѣ тѣлеснѣ здрагинѣ. А прѣди сичко най истинно е че на майкѣ-тъ здравіе-то и расположеніе-то во врѣме-то когато е неприазна има най голѣмо вліаніе въ здравіе-то и въ благополучіе-то на чадо-то, което ще ся рѣди ; и тѣзи които ся напѣрватъ на това състояніе, трѣба да помнятъ и да мыслятъ че тѣ сами не сѣ които иматъ смѣскъ на него, че и тѣхно-то здравіе, и здравіе-то на чада-та нмѣ иматъ голѣмо вліаніе на челоуѣческо-то общекитіе, и че по слѣдствіе на това иматъ дължностъ къмъ Бога, къмъ домо-родство-то си и къмъ сичкы-тъ едновидны тѣмъ същества за да отбѣгватъ отъ всякъ вредителнѣ пріучкѣ на умъ-тъ и на тѣло-то, да отхвърнятъ лошава-тъ си наклонности, и чрѣди сичко да бѣдѣтъ умѣренни во всяко нѣщо, цѣломудренны и въздържни. И понеже много майкы прѣзъ това врѣме страдаютъ отъ голѣма слабость и тѣгуваніе (които споредъ колкото си не прѣдварять толкозь повече и прорасватъ) то всяка майка е длъжна до колкото е възможно да ограничавѣ *всяко раздражително чувство*, да ся приварди всякого отъ причини-тъ на тѣгуваніе-то, и колкото може отъ всякакви едни безчинія. Занятіе-то въ домашны работы, често-то зрѣніе на многообразны-тъ дѣла на природѣ-тъ, и удоволственно-то онова чувство, което проистича отъ събраніе-то съ добры и почтенны пріатели, всичко това, казуванъ, е потребно, и комахай необходимо е за увардваніе на изыскванно-то тѣлесно състояніе, и пакъ спомагатъ да опазватъ

ТРИМА-ТА РАЗБОЙНИЦИ.

Невъзможно би било да съществува за много време едно общество което да се състои само и само от злодѣйци и лоша хора; таквъз едно общество или общество съдържава вътрѣ въ себе си сѣмена-та на собственъ-тъ си погубель, и безъ потонъ отъ воды би се истрѣбило отъ лице-то на земѣ-тъ чрѣзъ наводненіе то на свои-тъ си беззаконія. Нравственна-та склейка (лекемъ) на всякъ единъ общинъ, можемъ да кажемъ че е добродѣтель-та; ти съединява и съхранява, когато напротивъ злодѣяния-та раздѣлятъ, съсипватъ и разоряватъ. Добри-тъ праведно могатъ да се нарекатъ солъ на земѣ-тъ; защото, дѣто нѣма неразвратность, тамъ не е възможно да има довѣріе; и дѣто нѣма довѣріе, тамъ согласіе не бива. Ето и единъ примѣръ на това отгорѣ.

Трима разбойници, които събрали съсъ всякакви злодѣянія доволно обиръ, сторили найсетѣ таквъз намѣреніе да се го раздѣлятъ, и да се оставятъ отъ тойзи толкозъ опасенъ занаятъ. Когато дойде опрѣдѣленна-тъ за това день, единъ отъ тѣхъ, спорѣдъ релъ-тъ си отиде въ близкия-тъ градъ да купи нѣщо за яденіе на послѣдень пѣтъ. Други-тъ двама се нагласяватъ тайно, като се върне той да го убійатъ, тѣй що да раздѣлятъ и неговъ-тъ дѣлъ; така и сторихъ. Но убитый-тъ былъ и отъ убійцы-тъ си по лукавъ, защото и той былъ турилъ ядъ въ гозбы-тъ които бѣ купилъ, да се отроватъ другари-тъ му като ядѣтъ, тѣй що да останатъ за него дѣлове-тъ имъ. И така тѣзи тримата невѣрни дружина останяхъ мъртви на мѣсто-то, жертва на свои-тъ злобъ и на зломыслие-то си единъ противъ други. — Примѣръ значителенъ, че нѣма нищо друго толкозъ сѣлно и губително на себе си колкото злобно-то своекормеліе.

Не се знае дѣ се е родилъ, и дѣ е умрѣлъ изнаимѣрникъ-тъ на рало-то; но при сичко туй, той е спомогилъ за благополучіе-то на свѣтъ-тъ повече отъ сичко-то множество на онѣзи юацы и завоеатели, които сж наводнили земѣ-тъ съсъ сызы, и сж іхъ наторили съ кръвъ, и на които рождение-то, средство-то и възпитаніе-то ихъ сж се опазили да не ги прѣдадѣтъ съ точность самъ по себе си съразмѣря съсъ щетъ-тъ който сж причинили.

ДЕРВИНИНЪ-ТЪ И КАМИЛА-ТА.

Нѣкой си дервининъ, като вървѣше самъ си въ пустѣя-тъ, срѣща ненадѣйно двама търговцы; Камила ли сте загубили? ги попита; камилъ загубихмы, отговорихъ тѣ. — Не е ли сѣпа съ десно-то око и хроми съ лѣвня-тъ си кракъ? рече дервининъ-тъ; тѣй, казахъ търговцы-тъ. — Не е ли шѣрба съ прѣдни-тъ зѣбъ? Наистинъ, отговорихъ. — Не е ли патоварена съсъ жито отъ едикъ-тъ странъ, и съ медъ отъ другъ-тъ? — Сѣщо, отговорихъ търговцы-тъ, ти си іхъ видѣлъ и добрѣ си іхъ съгледалъ, ами кажи, молима ти се, на какъ е, и стори та ни заведи да іхъ напѣримъ. Приатели, казва дервининъ-тъ, никога не съмъ виждалъ камилъ-тъ ви, ни то съмъ чулъ отъ нѣкого за неіхъ освѣтъ дѣто чувамъ сега отъ васъ.

Не дѣй ни льга сега вече като се улови самъ си, рекохъ търговцы-тъ, ами вижъ та ни дай безцѣнны-тъ камѣне, които бѣхъ въ товаръ-тъ че си ги измѣкилъ и заведи ны да си напѣримъ и камилъ-тъ. — Ни то съмъ видѣлъ, ни то съмъ чулъ за безцѣнны-тъ ви камѣне, повтори дервининъ-тъ. Тогази тѣ го уловихъ и насилъ го заведохъ прѣдъ кадиѣ, дѣто слѣдъ здраво прѣтърсване, не се нахѣри нищо у него, ни то пакъ можяхъ нѣкакъ да го искаратъ виноватъ че лъже или че имъ е открадилъ нѣщо. И тѣй щѣхъ да го употребятъ като магесникъ за това дѣто бѣше имъ обадилъ сички-тъ бѣлѣзы на камилъ-тъ, но дервининъ-тъ твърдѣ спокійно отговори на садѣн-тъ.

“Чудниѣ-то ви за това отъ дѣ знамъ камила-та като не съмъ іхъ виждалъ докарва ми да се смѣя, но то може да има и нѣкоіхъ основателность, ако да не ви расправѣ какъ съмъ позналъ това. Живѣлъ съмъ, господіе мой, на свѣтъ-тъ повече самичкъ, и научихъ се да съгледвамъ всяко нѣщо съ вниманіе още и въ пустѣя-тъ. Най напрѣдъ сапикасахъ че минувамъ по дѣри-тъ на камилъ, който бѣше загубена отъ ступанина си, защото въ тойзи пѣтъ не видѣхъ нѣкакъвъ бѣлѣгъ отъ чловѣчки кракъ; познахъ че животното е съ едно око, защото бѣше прѣсягала да насе трѣвъ-тъ само отъ едикъ-тъ странъ на нѣтъ; и разбрахъ че хроми съ единъ-тъ си кракъ, отъ слабо-то вѣдване въ нѣтъкъ-тъ, което виждахъ че бѣ направилъ единъ-

тъ отъ крака-та ѝ; прѣсмѣтихъ че единъ збѣтѣ имаше, защото дѣто че бѣше паша, малка една часть отъ трѣва-тъ на срѣдѣ бѣ останѣла не прѣханана. А колкото за товаръ-тъ на тойзи скотъ, прилѣж-ны-тъ мрави ми дадохъ да разбера че отъ единъ-тъ странъ бѣ жито, а отъ роя-тъ на мухи-тъ разбрахъ че отъ другъ-тъ странъ бѣ медъ.

Много пати нѣкои работи ся виждатъ чудни на един хора, защото не могатъ да ся договѣдятъ за тѣхъ отъ дѣ може да бѣде така или иначе.

ЛЮБОВЬ-ТА ХРИСТОВА.

За да можемъ да земемъ малко едно по-нятіе за Христовъ-тъ любовь, нека прѣд-положимъ, христіани братія мои, че всич-кы-тъ ви искушенія и страданія сж ся свѣрили, и че сте стигнали безопасно на небе-то, въ упокоеніе-то което е при-готвено за изродъ-тъ Божій; че сте ся вѣнчали съ славъ, честь и безсмѣртіе; че сте чули съ неописанны въсторзы отъ радость прѣши-тъ на спасены-тъ, че сте сгледали неизреченихъ-тъ и неотиро-венихъ-тъ славъ на Вышняго; че сте пили отъ онѣзи рѣкы на благодагъ-тъ, които сж приспотекущи отъ десня-тъ му стра-нѣ, и сте ся наслаждавали съ онѣзи удо-вольствія, които никога не ся въобра-зилю чловѣческо-то сѣрдце. Какво бы могло тогава да ви убѣди да ся повърне-те пакъ въ тойзи долъ плачевный, да нач-нете пакъ многотрудно-то това плаваніе на животъ-тъ, и да посрѣщнете всички-тъ трудове, искушенія, тѣги и страданія които го придружаватъ? Извѣстно че са-мо една по сила отъ смѣрть-тъ любовь, и таквази, каквато не можете сега да ся въобразите бы ви побудила да сторите това. Прочее, колко беспрѣдѣлна, и колко не прѣсмѣтната трѣба да е была оная лю-бовь, която свѣде Сына Божія отъ небе-то за да спасе развращенный-тъ нашъ родъ, която го е завела да пролѣши обя-тія-та на Отца си съ покрывкъ-тъ на че-ловѣческы-тъ пазь, служенія-та и хва-ленія-та на ангели-тъ съ хуленія-та и укору-тъ на грѣшны-тъ, и радость-тъ на вѣчный живогъ съ сѣкрѣнъ, похуленъ и жестока смѣрть! Сама-та Любовь можаше

да извърши всичко това. И нито всички-тъ силы на небеса-та и на земь-тъ и на въздухъ-тъ съединены, не быхъ могли да го извлекать отъ небесный-тъ му прѣстолъ, и да дръпнать скынтръ-тъ на всичко-то отъ рацѣ-тъ му. Извѣстно че не; по са-мо любовь-та, Божественна-та и всемо-на-та любовь го свѣде. Въ оковы-тъ на любовь-тъ самъ ся остави плѣшникъ за всички-тъ искушенія и страданія на мно-готрудный-тъ си живогъ, и тѣзи оковы го вързахъ прѣдъ съдовище-то на Пилата, дѣто Господаръ-тъ на животъ-тъ ся оск-ди на безчестія смѣрть.

ЧЕТЕНИЕ ЗА ДѢЦА-ТА.

БЫВАЙ СРАМЕЖЛИВЪ И УЧТИВЪ.

Прѣди малко прѣше единъ търговецъ въ Лондонѣ имаше потрѣба отъ едно момче да му шета въ мазъ-тъ, и тѣи двѣ мом-чета бѣхъ му предложены да види кое ще избере.

Перво-то момче като влѣзе вътрѣ въ кѣлѣжъ-тъ, не си сѣ капелжъ-тъ и никак-во поздравеніе не направи и на всяко питаніе отговори дързостно.

Второ-то момче като стѣпи вътрѣ при търговецъ-тъ, сѣ капелжъ-тъ си, наведе си главъ-тъ, и му направи почтено едно поздравеніе и на всички-тъ питанія от-говаряше срамежливо и учтиво.

Отъ тѣзи двѣ момчета кое получи туй мѣсто при търговецъ-тъ? Какъ мыслите, малы мои читатели? Не трѣба азъ да ви кажа че второ-то момче, ако и да бѣше по малко на възраст и по слабо отъ дру-го-то, но пакъ търговецъ-тъ зѣ него за-щото му ареса срамежливость-та и учти-вость-та му. Да не забравате, дѣца мои, почестъ-тъ кождо трѣбува вышъгы да от-давате на други-тъ, особенно на стары-тъ чловѣцы. Виждали сме по нѣкогашъ и въ Българіи както и въ други мѣста так-вызи момчета които мыслятъ да показватъ остроуміе-то си чрѣзъ не почтительно-то и прѣзирательно-то си поведеніе къмъ пого-лѣмы-тъ чловѣцы, даже и къмъ свои-тъ родители. Таквызи глупавы момчета меч-тайтъ че ушь като сж научили малко Френскый, Английскый или другъ языкъ,

накъ и математикъ, географикъ, грамматику и други науки, които ся преподаватъ сега въ училища-та. Излизватъ съвършени иже и не трѣба да почитатъ бащи-тъ си и съсѣды-тъ си които като не сж итали по време-то си такъвизи училища, не сж чули ниго имена та на тѣзи науки.

Надѣваамъ ся да пѣна между наши-тъ млади читатели такъвизи момчета или момичета. Ако бащи-тъ ви и майки-тъ ви сж прости и неучени, то трѣбува вы тол козъ повече да сте благодарни на Бога че ви е далъ срѣдство да ся учите, и на родители-тъ ви и на граждани-тъ на отечество-то ви че сж ся потрудили да дадежъ на васъ едно по добро учение отъ колкото тѣ сами сж приели. Трѣбува да вк е все на умъ-тъ че учение само отъ книги не ся добыва. Единъ человекъ може да знае изъ устѣ много книги, а пакъ като пѣна опытность въ животъ-тъ и не познава свѣтъ-тъ, не е ученъ. За туй не дѣйте мысли че сте учени додѣ не сте живели въ свѣтъ-тъ най малко четиридесетъ години; и не дѣйте прѣзира практическо-то учение, което иматъ стари-тъ ви, и понятие-то на свѣтъ-тъ което тѣ иматъ и безъ да знаятъ книгъ колкото знаете вы. —

ЗАГУБЕНО-ТО ДѢТЕ.

Въ западнѣ-тъ часть отъ Съединены-тъ Американскы Штаты ся случи единъжъ едно малко петъ годишно дѣте да ся отстрани отъ кашъ-тъ си и отъ хора-та които трѣбаше да го гледатъ, и тѣй безъ да знае кѣдѣ ходи или какъ да ся върне, горко-то дѣтенце ся губѣше въ горж-тъ.

Пѣмаше тамъ село но само като читлицы распрѣснати по поле-то, и отъ тѣзи читлицы събрахъ ся хора-та колкото имахо, и всички-тъ трѣгнахъ един на тѣзъ странѣ, други на друга дано нахѣратъ мило-то дѣте.

На дѣте-то майка му и баща му бѣхъ много наскърбени като мислѣхъ за малкѣ-тъ си дѣщеркѣ че ся губи изъ горж-тъ. Пакъ и ноцъ-та приближаваше, мръкпуваше, и въ горж-тъ инаше всякакви лоши звѣрове, както рисове, мечки, вълци и други.

На единъ часъ разстояние далечъ кѣмъ всякъ единъ странѣ и въ всяко кюше, да речемъ, на горж-тъ, търсихъ дѣте-то но не го нахѣрихъ. Родители-тъ плакахъ и стапхъ почти изумлени отъ скърбѣ-тъ си. Всичкѣ-тъ ноцъ слѣдвахъ да търсятъ дѣте-то. Запалихъ машамы и зѣхъ рогове, или траби, съ които да свирятъ и да ся извѣстятъ един други, и така ся просирахъ на далечъ и прилѣжно испитвахъ всяко тъмно мѣсто. По срѣдноцъ хванѣ да вали единъ силенъ дѣждъ. Дѣте-то още не бѣхъ го нахѣрили.

Слѣмъ ся и всички захважхъ пакъ отъ ново да търсятъ дѣте-то. Знаехъ че ако не сполучатъ да го нахѣратъ, то трѣба да умре отъ гладъ. Най сетѣй изгубихъ всякъ надеждѣ за намиране-то му. Два дни вече станѣ го търсихъ. Горки-тъ родители сѣдѣхъ на земѣ-тъ и жагѣхъ за мило-то дѣте което мислѣхъ че пѣна да видатъ вече.

Единъ человекъ отъ онѣзи които търсахъ бѣше отишелъ по далечно отъ други-тъ и на вечеръ-тъ бѣше стигналъ до единъ гѣстакъ край едно блато. Като ся ижѣше да ся промъкне прѣзъ шубраци-тъ за да ише отъ таткѣ, чу единъ слабъ гласъ. Спрѣ ся и съ голѣмо внимание гледаше на самъ и на тамъ за да познае отъ дѣ дойде гласъ-тъ. Едвамъ можѣ да разбере тѣзи думы. "Одеде! да бѣше тука мама да ми даде нѣщо да ямъ. Яде ми ся и зина ми е."

Наистина то бѣше загубено-то дѣте и тамъ въ гѣстакъ-тъ при онуй блато лежеше. *Загубено-то ся нахѣри.* Человекъ-тъ съ голѣмъ радостъ го занесе на оскърбены-тъ му родители; и кой може да опише радостъ-тъ нѣтъ когато прѣяхъ любезно-то си чадо както отъ мъртвы-тъ.

Момиченце-то приказваше за себе си че когато мръкнало и то было толкозъ гладно и уморено, колѣничило тамъ на земѣ-тъ и ся помолило на Бога съ онкзи краткѣ молитвы коѣкото майкѣ му бѣше го научила, и послѣ безъ страхъ заспаю. "Прѣзъ ноцъ-та." Казваше пакъ дѣте-то, "Събудихъ ся и видѣхъ единъ голѣмъ звѣръ че дойде при мене и мя гледаше съ голѣмы очи; азъ ся помолихъ пакъ на Бога и звѣръ-тъ отиде и нищо не ми сторѣ."

Сега, дѣца мои, нѣй смѣ сица загубени по причинѣ на грѣхове-тъ си. Сица смѣ ся отстранили отъ бащинѣ-тъ си кашѣ

и смы оставили Бога. Спаситель-тъ Иисусъ Христосъ дойде да търси и да спасе загубены-тъ. Да прѣдадемъ на него и тѣла-та си и души-тъ си за да бѣдемъ вѣчно спасени и опазени.

“Сыне, ако ти прѣльстиватъ нечестивыи челоуѣци не отивай слѣдъ тѣхъ.”
Прит. 1; 10.

ОСТРОУМЕНЪ ОТГОВОРЪ.

— Когато знаменитый-тъ В. Дуваль*) бѣше царскый библиотекарь въ Австріях, единъ день идва при него нѣкой си челоуѣкъ та му прѣдлага единъ въпросъ върху нѣкой прѣдмѣтъ. — “Не знаишъ.” отговорилъ ученый-тъ библиотекарь. “Като не знаешъ,” казва му другый-тъ, “За какво ти плаща Царь-тъ?”

Дуваль отговаря: “Царь-тъ ми плаща за това което знамъ. Ако бы сторилъ да ми плаща и за онова което не знамъ, то не бы стигнало и венчко-то му съкровище.

—○○○—

БЪРЗО-ТО ЛѢТЕНЕ НА ПТИЦЫ-ТѢ.

Въ нѣкой нѣмскый вѣстникъ напѣрвамы писано нѣщо за бързо-то лѣтеніе на различни птицы. Искать да кажеть че соколъ-тъ може да прѣлѣти до 150 миль**) на часъ; дивы-тъ патки 90; гарванъ-тъ 25 миль, а ластовиѣны-тъ 92 миль. Казвать още че единъ ястребъ (карагуй, *атмадзия*) долѣтълъ въ Магъх 24 часа подиръ трѣгваніе-то на Хенриха IV-го изъ Фонтенбло. Туй ако е истинъ, тая птица трѣба да е лѣтъла 24 часа по 54 миль на часъ, безъ да ся спрѣ ницъ единъ минутъ прѣвъ сячко-то разстояние.

Безбѣдно е сѣкога да ся учимъ умъ и отъ неприятелы-тъ си; а бѣдствено е да учимъ на умъ даже и самы-тъ си приятелы.

Когато нѣма какво да рѣчешъ не казвай нищо; слабо оправданіе или слабо отговоръ дава повече силъ на неприятель-тъ ти, а млчненіе-то не направя толкози поврѣдж.

*) Родоуъ Французинъ, умрѣлъ въ Виенѣхъ 1775.

**) Единъ часъ има близу три миль.

СТИХОТВОРЕНІЕ.

ПОДРАЖАНІЕ НА 100-ИИ ПСАЛОМЪ.

Въспѣйте на Господа, всичва земя:

Той ны направя, а не ний.

Дойдѣте прѣдъ него сега съ неселба;

Бѣдѣте му вѣрни рабы.

Съез радости възвѣште въ Господниа храмъ;

Тамъ жертвы да ся принесать:

Богъ нашъ милость-тъ си показува тамъ,

И славишъ-тъ си благодать.

Той наши-тъ грѣхове е опростилъ,

Безчисленны-тъ ны злины;

И неговы люди е насъ сътворилъ,

И овцы на пастыи-тъ си.

Зато ще го хвалимъ ний съ радостенъ гласъ,

Съез искренность, страхъ и любовь:

Господниа-та благодать и милость кѣмъ насъ

Прѣбѣдва во вѣки вѣковъ.

—○○○—

ПЫТАНІЯ ОТЪ СВ. ПИСАНІЕ.

1. Кои пророчества можете да напѣрите въ Св. Писаніе дѣто показвать врѣмѣ-то когато Мессія (т. е. Христосъ), имаше да дойде?
2. Отъ исходъ-тъ на израиляне-тъ изъ Египетъ до врѣмѣ-то когато Соломонъ съгради храмъ-тъ си колко години ся мнѣхъхъ?
3. Храмъ-тъ Соломоновъ колко години ся прави? —○○○—

*) Отгвори на питанія-та съ 6-ий брой.

1. Любовь-та. (1. Кор. гл. 13. ст. 13.)
2. Иисусъ Христосъ. (Мат. 11; 29.)
3. Кроткъ и млчеливъ духъ. (1. Петр. 3; 3, 4.)

*) Отгвори върху сѣщы-тъ питанія ни ся пратишъ отъ Г. Ив. Д. Ч. въ Свищовъ, които ся и сполучены наистинъ, но не ги помѣстихмы само заради това, че спорѣдъ както ся изложены ще обземать повече мѣсто отъ кождога има за това въ листъ-тъ ни, и за туй излагамы примѣръ-тъ какъ трѣба да бивать тѣзи отгвори; а като благодаримъ на младый-тъ нашъ приятель за ревность-тъ му на това отгорѣ, молимъ и него и всички други като него и за напѣдъ да почтѣтъ листъ-тъ ни съ приателскы-тъ съобщенія на отгвори-тъ си.

Приляжатель на вѣстника и на печатницъ-тъ А. Минасовъ,
у Везиръ-ханъ.